

„Sfatul meu pentru colegi este să se implice în cercetare, altfel se vor plafona!”

Totul a pornit de la o motocicletă pe care un unchi a adus-o acasă și a reparat-o. A fost momentul în care Corneliu Cofaru, fascinat de dezordinea ordonată în care au fost puse piesele, și-a dat seama că mecanica este un domeniu care îi place foarte mult. A intrat la facultate, a învățat pe rupte, iar acum, după 44 de ani de lucru cu studenții, își continuă activitatea cu aceeași pasiune și determinare.

M-a surprins în CV-ul dumneavoastră o chestiune care m-a surprins. Văd că sunteți inginer, dar și economist. Cum se „leagă” cele două domenii?

Eu am terminat facultatea de Inginerie Mecanică, specializarea Automobile și Tractoare, la Universitatea Transilvania, cu o medie foarte mare, dar am greșit repartiția și în loc să aleg Uzina Tractorul Brașov, unde voiam să fac cercetare și proiectare, am scris un număr mai jos unde era ISCE Auto-exportimport Brașov, iar din inginer am ajuns comerciant (râde). Eu spun că eram un inginer bun, dar nu și un comerciant bun, așa am ajuns să parcurg și cursurile academiei de Studii Economice, specializarea relații economice internaționale. Nu mi-a fost deloc ușor! Eu am făcut la ASE cursurile de zi cu scutire de frecvență, adică învățam singur și mă duceam la examene, pentru că eram și inginer stagiar la Autoexportimport.

Păi, nu puteați să spuneți: „Mă scuzați, am greșit?”

Mi s-a pus în vedere că dacă renunț la prima repartiție aș fi ajuns la ultima, deci dintr-o poziție frunțașă, că am fost al doilea care am ales, aș fi ajuns

ultimul. Așa au fost lucrurile, dar până la urmă a fost foarte bine. După părerea mea nu există nicio luptă între economie și inginerie. De ce? Păi, inginerul se luptă să facă un produs, iar rolul economistului este să-l scoată în față și să-l vândă. Așa că eu orice am făcut, l-am gândit și din punct de vedere al marketingului și al valorificării economice.

De unde a apărut pasiunea pentru motoare și mecanică?

Totul a început încă din perioada copilăriei, după ce unchiul meu și-a cumpărat o motocicletă pe care a demontat-o și a și reparat-o. Am fost foarte fascinat când am văzut toate piesele răspândite și atunci am zis să merg și eu pe acest drum. Începutul la facultate a fost foarte greu. În primul rând atunci se dădea proba orală unde puteai să știi, dar să ai neșansa să primești un „nu” categoric. Nu are rost să povestesc ce s-a întâmplat, dar așa era atunci.

Când studenții cred că profesorul este colegul lor de clasă

Și cum ați ajuns în învățământul superior?

Pe repartiția mea era scrisă o

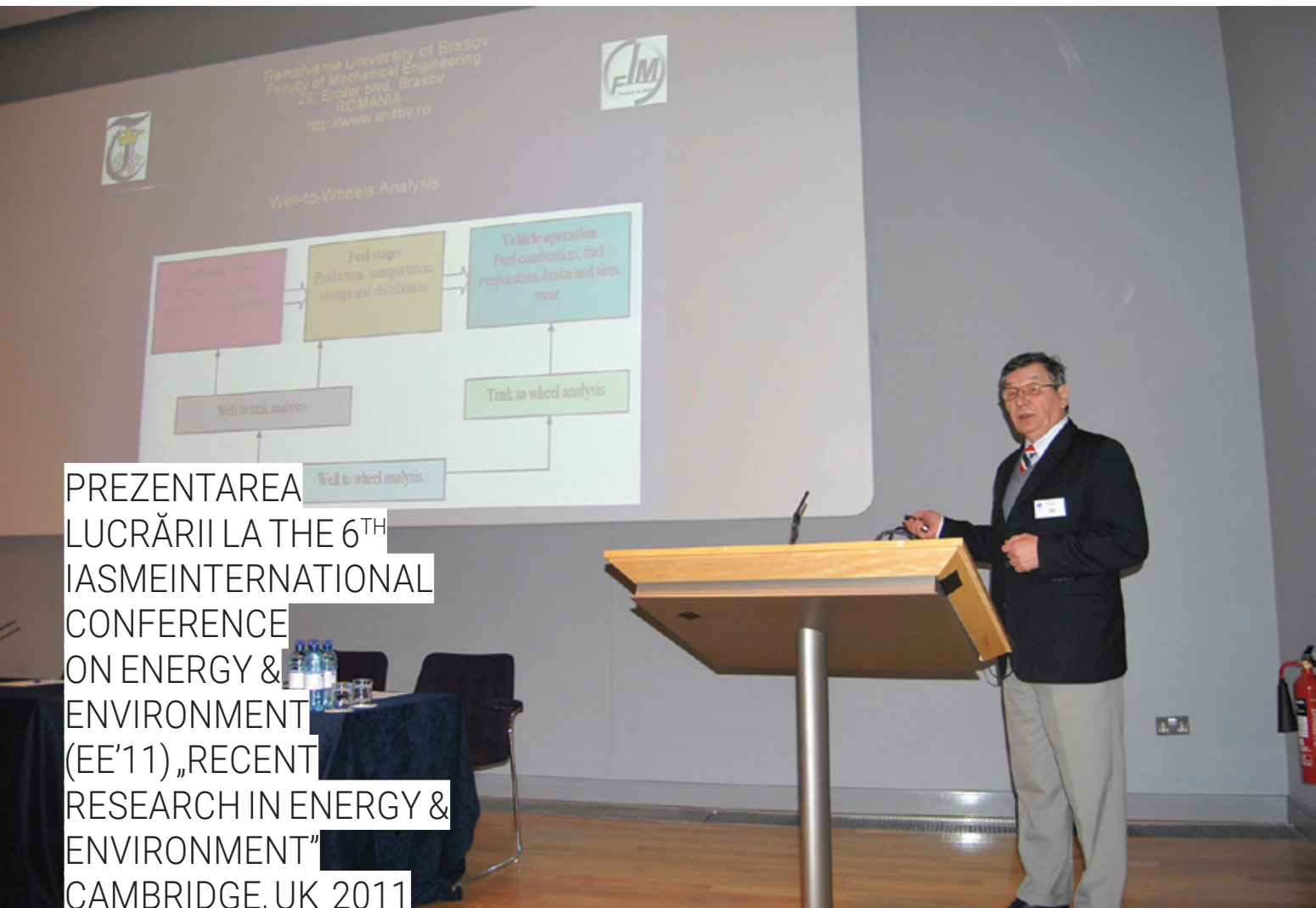
recomandare „pentru învățământul superior”, iar când s-a scos la concurs un post la Facultatea de Mecanică, pe care o absolviseam, am fost atenționat, pentru că în perioada studenției am avut rezultate foarte bune și chiar foștii profesori m-au rugat să mă prezint la acest examen. În timpul facultății am avut o bursă de merit din anul doi până în anul cinci și primeam cam cinci sute de lei, plus că aveam și banii de la categoria întâi. Erau vreo opt sute de lei lunar și nici nu plăteam căminul și cantina. A fost o chestiune extraordinară, care m-a ajutat foarte mult, dar este adevărat că am muncit foarte mult pentru aceste avantaje.

Cum a fost prima zi la catedră? Cum v-au primit studenții?

Prima oară am predat într-un final de februarie, la începutul semestrului doi, când am fost la un laborator de motoare. Când am intrat în sală, studenții au crezut că sunt coleg cu ei, nu și-au dat seama că sunt asistentul cu care ei vor parcurge orele de laborator, iar această poveste a fost foarte haioasă și m-a amuzat foarte mult. Dar ce să vezi? Mi s-a mai întâmplat așa și anii următori (râde). Activitatea de laborator am început-o în anul 1979

„FIECARE DISCIPLINĂ
DIN PLANUL DE
ÎNVĂȚĂMÂNT ARE
ACEEAȘI IMPORTANȚĂ
LA FORMAREA CA
SPECIALIST”.

PREZENTAREA
LUCRĂRII LA THE 6TH
IASME INTERNATIONAL
CONFERENCE
ON ENERGY &
ENVIRONMENT
(EE'11) „RECENT
RESEARCH IN ENERGY &
ENVIRONMENT”
CAMBRIDGE, UK 2011

și după trei ani am susținut concursul pentru postul de șef de lucrări și am început să predau.

44 de ani la catedră

Și, din câte știi, încă mai predai.

Am început activitatea acum 44 de ani, am 73 de ani și încă mai predau. A fost o perioadă care a trecut foarte repede, pentru că totul a fost foarte intens și mereu am făcut ceva, nu am stat să mă plictisesc. Acum predau Procese și Caracteristici ale Motoarelor cu Ardere Internă, la secția în limbă engleză, iar la master am un curs de evaluare și combatere a poluării generate de autovehicule.

Cum au fost acești ani în domeniul învățământului?

Au fost extraordinari și așa cum spuneam au trecut foarte repede pentru că munca de profesor te solicită mult, dar există și multe provocări. Eu spun mereu că un cadru didactic trebuie să

dea de la el și să aibă cunoștințe, ori pentru asta trebuie să te pregătești continuu. Mie mi-a plăcut tot timpul să mi se pună întrebări la cursuri și să mi se ridice probleme. M-a incitat tot timpul! Am avut multe întrebări și de la studenții care vin din străinătate, în ERASMUS, uneori chiar mai multe decât de la români. Și atunci le-am dat acest exemplu și le-am arătat că acești studenți, veniți din străinătate, își doreau să învețe, să acumuleze. Dacă nu pui o întrebare la un curs, să pleci lămurit, înseamnă că ceva scârțâie în pregătire și că ceva nu-ți place. Poate că ți-ai greșit direcția de pregătire.

Văd din CV că ați avut o activitate intensă și că ați făcut parte din colective care au redactat cărți și manuale.

Am scris mereu în echipă cu colegii și nici acum nu m-am oprit: ultima carte este din anul 2022, acum mai lucrăm la

una și încă mai avem material pe care să construim și pentru altele. Anul trecut au publicat un manual cu prelegerile de la „Calculul și Construcția Motoarelor cu Ardere Internă”, dedicat secției în limba engleză, iar acum lucrăm la partea a doua pe care sperăm să o publicăm anul acesta: „Procese și caracteristici ale motoarelor interne”, o carte scrisă tot în limba engleză.

Ați avut susținerea familiei în această activitate?

Cei din familie m-au susținut, dar nu am transmis mai departe pasiunea mea pentru mecanică. Fiul meu a terminat o facultate de IT, iar acum colaborează cu o universitate din Bruxelles. Mă bucur că a făcut ceea ce i-a plăcut, iar asta mă bucură foarte tare.

Membru în colectivul care a înființat SIAR

Știu că ați făcut parte și din colectivul care a înființat Societatea

Inginerilor de Automobile din România.

Fac parte dintr-un colectiv care a militat, încă dinainte de anul 1989, pentru înființarea acestei asociații profesionale. Nu mă găsesc pe tabelul de la înființare, dintr-o eroare numele meu nu a fost scris, dar sunt unul dintre membrii fondatori. Este o societate importantă și aș vrea ca cei din comitetul director din care am făcut parte, să încerce să promoveze mai mult automobilul și să susțină soluțiile tehnice viabile din punct de vedere ingineresc.

Care ar fi sfatul pentru profesorii mai tineri, la început de drum, dar și pentru studenții care sunt atrași de acest domeniu?

Sfatul meu pentru profesori este să ia totul în serios, mai ales domeniul cercetării. Te plafonezi, dacă nu te implici în cercetare! Sigur că omul se gândește „și

la pungă”, pentru familie, nu doar să acumuleze bogăția cunoștințelor, dar sfatul meu este să se concentreze pe activitatea academică, pentru că mediul concurențial este mare în condițiile în care numărul studenților a început să scadă. Cât despre studenți, o să spun ce le transmit și lor la cursuri: „Fiecare disciplină din planul de învățământ are aceeași importanță la formarea lui ca specialist”. Nu poți să fii inginer mecanic fără să ai cunoștințe de „materiale” sau de „tehnologie”. Nu poți să fii bun fără cunoștințele de bază, iar în inginerie sunt câteva discipline fundamentale: „Termodinamica”, „Hidrodinamica”... Într-un automobil ai de toate, nu este vorba doar de construcția lui. Acolo ai transfer de căldură, o groază de fluide pe care trebuie să le circuli la diferite presiuni, cu anumite viteze și limitări și atunci orice disciplină este importantă

Câteva „borne” din activitatea Prof. univ. dr. ing. Corneliu Cofaru

- 1997 - prezent: profesor universitar Universitatea Transilvania din Brașov;
- 1992 - 1997: conferențiar universitar;
- 1984 - 1992: șef lucrări universitar;
- 1975 - 1979: inginer ISCE Autoexportimport Brașov;
- 1976 - 1980: economist, Academia de Studii Economice;
- 1981 - 1991: diplomă de doctor inginer;
- 1979 - 2018: participare la 90 de manifestări naționale și internaționale, dintre care 31 în străinătate;
- 2008 - 2012: Prodecan Facultatea de Inginerie Mecanică, Universitatea Transilvania din Brașov;
- 1999 - 2000: Șeful Catedrei de autovehicule și motoare, Universitatea Transilvania;
- 1990 - prezent: membru SIAR;
- 1994 - 2016: membru al Comitetului director al SIAR;
- a făcut parte din echipa de redactare a 28 de tratate și cursuri universitare;
- 26 de articole în reviste cotate și proceedings-uri indexate ISI Thomson Reuters, brevete;
- 5 brevete de investiții;
- 215 articole în reviste și volumele unor manifestări științifice indexate în baze de date internaționale (Scopus, FISITA, Springer Link, Google Academic);
- 90 articole în reviste naționale și volumele unor manifestări științifice internaționale și naționale neindexate;
- participarea în 55 de contracte de cercetare științifică.

Prezentarea unei lucrări științifice la Universitatea din Peradeniya, Sri Lanka, 2017

Membru în Comisia de Doctorat, Universitatea Tehnică Cluj Napoca, 2012

